

Ἀπολυτίκιον Ἦχος δ'

Ἦχος δ' Δι

^χ
^Δ **Η** α μνας σου Ι η σου κραζειμε γα
λη τη φω νη ⁶ σε νυμ φι ε μου πο θω και
σε ζη του σα α θλω ^Δ και συ σταυ ρου μαι
και συν θα πτο μαι τω βα πτι σμω ω σου ⁶ και
πα σχω δι α σε ως βα σι λευ σω συν σοι ^Δ
και θνη σκω υ περ σου ι να και ζη σω εν σοι ⁶
αλλως θυ σι αν α μω μον προσ δε ε χου
την με τα πο θου τυ θει σαν σοι ⁶ αυ της πρε
σβει αις ως ε λε η μων ^{ζ'} σω σον τας ψυ
⁶ **Δ**όξα... τὸ αὐτὸ
χας η μω ω ων ⁶

Καὶ νῦν...

Τῇ Τετάρτῃ πρωΐ.

Εἰς τό, Θεὸς Κύριος, Ἦχος δ'.

Παρθένε πανάμωμε, Μήτηρ Χριστοῦ Θεοῦ, ῥομφαία διήλθέ σου, τὴν παναγίαν ψυχὴν, ἠνίκα σταυρούμενον, ἔβλεψας ἐκουσίως, τὸν Υἱὸν καὶ Θεόν σου, ὃν περ εὐλογημένη, δυσωποῦσα μὴ παύση, συγχώρησιν πταισμάτων, ἡμῖν δωρήσασθαι.

Ἦχος δ' Δι' ^ⲗ Δι' ^ⲗ ^ⲗ Πα ρ θε νε πα να μω με Μη τηρ
Χρι στου του θε ου ^ⲗ ρο μ φαι α δι η λ θε
σου την πα να γι αν ψυ χην η νι κα σταυ
ρου με νον ^ⲗ ε β λ ε ψ α σ ε κ ου σι ως τον Υι ον
και θε ον σου ^ⲗ Ο ν περ ευ λο γη με νη δυ σω που
σα μη παυ ση συ γ χω ρη σιν π ται σμα των η μιν
δω ρη σα σ θαι αι αι ^ⲗ

Τετάρτη πρωί. Ἦχος δ'
Μετὰ τὴν ἀ΄ Σπυχολογίαν
Καθίσματα Σταυρώσιμα
Ἦχος δ'

Εξηγόρασας ἡμᾶς, ἐκ τῆς κατάρας τοῦ νόμου, τῷ τιμίῳ σου αἵματι, τῷ Σταυρῷ προσηλωθεῖς, καὶ τῇ λόγχῃ κεντηθεῖς, τὴν ἀθανασίαν ἐπήγασας ἀνθρώποις. Σωτὴρ ἡμῶν δόξα σοι.

Στιχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιός ἐστι.

Ο ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτεία, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι Χριστὲ ὁ Θεός, εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον
Κατεπλάγη Ἰωσήφ

Παρεστῶσα τῷ Σταυρῷ, ἡ Πανάμωμος ἀμνάς, τοῦ ἀμνοῦ καὶ λυτρωτοῦ, θρήνοις ἐκόπτετο δεινοῖς, καὶ ἀτενίζουσα ἔλεγεν

ἐκπληττομένη. Τί τοῦτο τὸ καινόν, καὶ ξένον θέαμα; γλυκύτατε Υἱέ, πῶς φέρεις ταῦτα ἐκών, ὑπομένεις σταύρωσιν, πῶς ἐκούσιον, καὶ τὸν ἐπώδυνον θάνατον; Δοξολογῶ σου, τὴν ὑπὲρ λόγον, πλαστουργὲ συγκατάβασιν.

*Μετὰ τὴν β' Σπυχολογίαν
Καθίσματα Σταυρώσιμα*

Ταχὺ προκατάλαβε, πρὶν δουλωθῆναι ἡμᾶς, ἐχθροῖς βλασφημοῦσί σε, καὶ ἀπειλοῦσιν ἡμῖν, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἄνελε τῷ Σταυρῷ σου, τοὺς ἡμᾶς πολεμοῦντας, γνώτωσαν πῶς ἰσχύει, ὀρθοδόξων ἢ πίστις, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνε φιλάνθρωπε.

Στιχ. Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Σταυρῷ σε προσήλωσαν, οἱ Ἰουδαῖοι Σωτήρ, δι' οὗ ἐκ τῶν ἐθνῶν ἡμᾶς, ἀνεκαλέσω ποτέ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἤπλωσας τὰς παλάμας, ἐν αὐτῷ τῇ βουλῇ σου, λόγῃ δὲ τὴν πλευράν σου, κατεδέξω νυγῆναι, τῷ πλήθει τῶν οἰκτιρῶν σου, φιλάνθρωπε δόξα σοι.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... *Σταυροθεοτοκίον
Ταχὺ προκατάλαβε.*

Ἡ ἄνυμφος Μήτηρ σου, ὡς ἐθεάσατο, Σταυρῶ σε ὑφούμενον, ὀδυρομένη πικρῶς, τοιαῦτα ἐφθέγγετο. Τί τὸ καινὸν καὶ ξένον, καὶ παράδοξον θαῦμα; πῶς σε ἄνομος δῆμος, τῷ Σταυρῶ προσπηγνύει, τὸν μόνον σε ζωοδότην, φῶς μου γλυκύτατον;

*Μετὰ τὴν γ' Σπιχολογίαν
Καθίσματα Σταυρώσιμα
Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ*

Ἐν Παραδείσῳ με δεινῶς πεπτωκότα, τοῦ βροτοκτόνου τῆ πικρᾶ συμβουλίᾳ, ἐν τῷ Κρανίῳ πάλιν ἐξανέστησας Χριστέ, ξύλῳ ἰασάμενος, τὴν τοῦ ξύλου κατάραν, κτείνας τὸν ἀπάτη με, θανατώσαντα ὄφιν, καὶ ἐδωρήσω θείαν μοι ζωήν. Δόξα τῇ θείᾳ σταυρώσει σου Κύριε.

Μαρτυρικὸν

Τῶν ἐν ὄλῳ τῷ κόσμῳ Μαρτύρων σου, ὡς πορφύραν καὶ βύσσον τὰ αἵματα, ἡ Ἐκκλησία σου στολισαμένη, δι' αὐτῶν βοᾷ σοι Χριστέ ὁ Θεός. τῷ λαῷ σου τοὺς οἰκτιρμούς σου κατάπεμψον, εἰρήνην τῇ πολιτείᾳ σου δώρησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

*Δόξα... Καὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον
Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ*

Ἐπὶ Σταυροῦ σε δυνατὲ κρεμασθέντα,
κατανοοῦσα ἡ ἀμνάς καὶ Παρθένος, ὀδυρομένη
ἔλεγε δακρῦουσα· Τίς σου ἡ ἀπόρρητος
συγκατάβασις Λόγε; πῶς σε νῦν κατέκρινεν, ὁ
κατάκριτος δῆμος, τὸν πάντας κρῖναι μέλλοντα
Θεόν. Ὑμνολογῶ σου τὸ ἄφατον ἔλεος.

Ὁ Ν΄ ψαλμός χύμα.

Ελέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Επὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ιδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ιδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Λκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Λπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Κανὼν Σταυρώσιμος,
ᾠδὴ α΄ Ἦχος δ΄.
Ὁ Εἰρμὸς

Θαλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρόχοις ἴχνεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσραήλ, σταυροτύποις Μωσέως χερσί, τοῦ Ἀμαλήκ τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ τείνας, τὸν οὐρανὸν ἐξέτεινας, ἐπὶ Σταυροῦ Ἰησοῦ, τὰς σὰς παλάμας ἔθνη τὰ μακράν, ἀπὸ σοῦ χρηματίσαντα, ὡς ἀγαθὸς καὶ εὐσπλαγχνος, περιφανῶς ἀγκαλιζόμενος.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Σταυρῷ με, τῷ σῷ Χριστέ μου τείχισον, ὅπως μὴ γένωμαι, θήραμα λύκου Λόγε, τὴν ἐμὴν ἐκζητοῦντος ἀπώλειαν, καὶ καθ' ἐκάστην λόχους μοι, καὶ τὰς ἐνέδρας ἐτοιμάζοντος.

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Παρθένος, μετὰ τὸν τόκον ἄφθορος, διαμεμένηκας, τὸν ὑψωθέντα Ἄχραντε Σταυρῷ, ὑπὲρ λόγον κυήσασα· ὅθεν πιστοὶ σε ἅπαντες, μεγαλοφώνως μακαρίζομεν

Κανὼν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου
ᾠδὴ α΄ . Ἦχος δ΄
Θαλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὡς οὔσα, καθαρωτέρα Πάναγνε, πάσης τῆς κτίσεως, τὴν ἀκαθάρτοις πάθει δεινῶς, μολυνθεῖσαν καρδίαν μου, τῇ καθαρᾷ πρεσβείᾳ σου, Θεοκυῆτορ ἀποκάθαρσον. (Δίς)

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Δακρύων, καὶ στεναγμῶν με λύτρωσαι, ἀποκειμένων μοι, ἐν τῇ μελλούσῃ δίκῃ τῇ φρικτῇ, εὐπροσδέκτοις πρεσβείαις σου, Παρθενομῆτορ Ἄχραντε, ταῖς πρὸς τὸν Κτίστην καὶ Θεὸν ἡμῶν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἡ μόνη, τῇ ὑπὲρ νοῦν κύήσει σου, ἐλευθερώσασα, ἐκ τῆς ἀρᾶς τὸ γένος τῶν βροτῶν, σαρκικοῖς ἀτοπήμασιν, δεδουλωμένον Πάναγνε, σαῖς ἰκεσίαις ἐλευθέρωσον.

Ὡδὴ α΄
Ἦχος πλ. δ΄
Ἦγρὰν διοδεύσας

Στίχ. Ἄγια τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Χαίροις ἀθληφόρε πανευκλεής, ἡ Μάρτυς ὀφθεισα, τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, Χριστίνα καὶ πᾶσαν ἐκλιποῦσα, πατρώαν πλάνην καὶ ἀσέβειαν.

Στίχ. Ἄγια τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ραγέντα καὶ κείμενον πρὸ ποδῶν, Κόρης ἀθληφόρου, καθορῶντες τὸν δυσμενῆ, αἶνον τῷ Σωτῆρι δῶμεν πάντες, τῷ νικηφόρον αὐτὴν ἀναδείξαντι.

Δόξα...

Ἰδεῖν τοῦ νυμφίου τοῦ καθαροῦ, κάλλος τὸ ὠραῖον, ἐπεθύμησας καθαρῶς· ὅθεν θείοις ἄθλοις Ἀθληφόρε, περιφανῶς σεαυτὴν καθωράϊσας.

Καὶ νῦν...

Θεοτοκίον

Συνέλαβες Λόγον τὸν τοῦ Πατρός, σαρκὶ ἐνωθέντα, ὑπὲρ λόγον Μητέρα ἀγνή, ὃν ἐπιποθήσασα Χριστίνα, τοῦ μαρτυρίου τὸ κλέος ἐκτήσατο.

Κανὼν Σταυρώσιμος,
ᾠδὴ γ'. Ἦχος δ'.

Ὁ Εἰρμός

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου,
Χριστὲ κράζουσα· Σύ μου ἰσχύς Κύριε, καὶ
καταφυγή, καὶ στερέωμα.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἦψούμενος ἐν Σταυρῷ, τοὺς καταχθέντας
εἰς φθορὰν ὕψωσας, καὶ τὸν ἐχθρὸν ἔπτωσας,
Δέσποτα Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ῥομφαῖαι τοῦ δυσμενοῦς, σοῦ λογχευθέντος
τὴν πλευρὰν ἡμβλυνται, καὶ ἡ Ἐδὲμ ἥνοικται,
Λόγε τοῦ Πατρός, ἐνυπόστατε.

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἡ ἄμωμος σὲ Ἀμνάς, ἀναρτηθέντα ἐν
Σταυρῷ βλέπουσα, ὀδυνηρῶς Δέσποτα, ἔκλαιεν
ὕμνουσα, τὸ κράτος σου.

Κανὼν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου
Ὡδὴ γ΄. Ἦχος δ΄
Οὐκ ἐν σοφίᾳ

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὴν ἀνωτέραν, Χερουβείμ ἱκετεύω σε
Δέσποινα, συμπτωθέντα μου τὸν νοῦν, ταῖς
ἐπηρείαις τοῦ ὄφρους, παθῶν τῶν τοῦ σώματος,
δεῖξον ἀνώτερον. (Δίς)

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐν τῇ ἐτάσει, τῇ φρικτῇ ὅταν μέλλῃ με
Κύριος, κατακρίναι τὸν πολλά, ἡμαρτηκότα
Πανάμωμε, εὐροιμί σε σώζουσαν, τῆς καταδίκης
με.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τοῖς οἰκτιρμοῖς σου, τοὺς ἀσπλάγχνους μου
τρόπους μετάβαλε, συμπαθεία σου Χριστέ,
ἀσυμπαθῆ με ὑπάρχοντα, σῶσον παρακλήσεσι,
τῆς κυησάσης σε.

ᾠδὴ γ'

ᾠχος πλ. δ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα

Στίχ. Ἄγια τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τείνασα τὰ ὄμματα, καὶ τὴν διάνοιαν
Ἐνδοξε, εἰς οὐρανόν, διὰ τῶν κτισμάτων, τὸν
σὸν Κτίστην ἐπέγνωκας.

Στίχ. Ἄγια τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ
ἡμῶν. Ὀλβον ἀναφαίρετον, τὴν πρὸς τὸν Κύριον
ἔσχηκας, πίστιν Σεμνή· ὄθεν τὴν πενίαν, τῶν
εἰδώλων κατέλιπες.

Δόξα...

Ἦμνον χαριστήριον, τῷ ποιητῇ Χριστῷ
ἔμελπες, ξύλῳ δεινῶς, Μάρτυς προσδεθεῖσα,
καὶ ξεσμοὺς ὑποφέρουσα.

Καὶ νῦν... **Θεοτοκίον**

Στῆσόν μου τὸν τάραχον, τῶν λογισμῶν
ἀγνή Δέσποινα, παῦσον ψυχῆς, πᾶσαν ἀθυμίαν,
τὸν Χριστὸν ἢ κυήσασα.

ᾠδὴ γ', τοῦ Μηναίου

Ὁ Εἰρμὸς . ᾠχος πλ. δ'

Σὺ εἶ τὸ στερέωμα

Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων σοι
Κύριε, σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων, καὶ
ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα Ἦχος α΄
Τὸν τάφον σου Σωτήρ

Τὸ αἷμά σου Σεμνή, ὡς ἀλάβαστρον μύρου, ἐνήνοχας Χριστῶ, τῷ νυμφίῳ σου πόθῳ, ἀντάμειψιν δὲ εἴληφας, παρ' αὐτοῦ ἀξιόγαστε, στέφος ἄφθαρτον, καὶ ἰαμάτων τὴν χάριν, πᾶσαν φάλαγγα, ἀποσοβοῦσα δαιμόνων, δυνάμει τοῦ Πνεύματος.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἐλπίς Χριστιανῶν, Παναγία Παρθένε, ὃν ἔτεκες Θεόν, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἀπαύστως ἰκέτευε, σὺν ταῖς ἄνω Δυνάμεσι, δοῦναι ἄφεσιν, ἁμαρτιῶν ἡμῖν πᾶσι, καὶ διόρθωσιν, βίου τοῖς πόθῳ καὶ πίστει, αἰεὶ σε δοξάζουσιν.

ᾠδὴ στ΄, τοῦ Μηναίου

Ἦχος πλ. δ΄.

Ὁ Εἰρμὸς

Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν, ἡ ψυχὴ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ Ἄδῃ προσήγγισε, καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς. Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον
Ἦχος δ'
Ὁ ὑψωθεὶς

Φωτοειδῆς περιστερὰ ἐγνωρίσθης, ἔχουσα πτέρυγας χρυσᾶς, καὶ πρὸς ὕψος, τῶν οὐρανῶν κατέπαυσας Χριστῖνα σεμνή· ὅθεν σου τὴν ἔνδοξον, ἑορτὴν ἐκτελοῦμεν, πίστει προσκυνοῦντές σου, τῶν λειψάνων τὴν θήκην, ἐξ ἧς πηγάζει πᾶσιν ἀληθῶς, ἴαμα θεῖον, ψυχῆς τε καὶ σώματος.

Σ υ ν α ξ ἄ ρ ι ο ν

Τῆ ΚΔ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Χριστίνης.

Στίχοι

Τὴν Χριστῖναν ἦνωσε Χριστῶ νυμφίῳ,
Νύμφην ἄμωμον, αἷμα τοῦ μαρτυρίου.
Εἰκάδι βλῆτο τετάρτη Χριστῖνα ὀξέσι
πέλταις.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Καπίτων, Ὑμέναιος καὶ Ἐρμογένης ξίφει τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδή η', τοῦ μηναίου

ᾠχος δ'

Ὁ Εἰρμός

Στίχ. Ἀινοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον,

Ἐπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέκαυσε, δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας τούτους ἰδῶν, τῷ Δημιουργῷ, καὶ Λυτρωτῇ ἀνεβόα· οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠχος λδ' Νη — Γα

^χ ^Ν
^Γ ^δ ^ν
 Ἐ π τ α π λ α σ ι ω ς κ α μ ι ν ο ν ^δ τ ω ν Χ α λ
^Γ
 δ α ι α ι ω ν ο τ υ ρ α ν ν ο ς ^Γ τ ο ι ς θ ε ο σ ε β ε
^δ
 σ ι ν ε μ μ α ν ω ς ε ξ ε κ α υ σ ε ^δ δ υ ν α μ ε ι δ ε κ ρ ε ι τ τ ο
^Π ^Γ ^Π
⁺ ν ι π ε ρ ι σ ω θ ε ν τ α ς τ ο υ ο υ τ ο υ ς ι δ ω ν ^δ τ ω
^Γ
 Δ η μ ι ο υ ρ γ ω κ α ι Λ υ τ ρ ω τ η α ν ε β ο α ^δ

οι Παιδες ευλογειτε ^N I ερεις ανυμνει
τε ^Γ λαος υπερυψου ουτε εις παντας
τους αιωωνα ας ^Γ

Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ Φωτὸς...

Τιμωτέρα. Ὡχος πλ. δ'. (ἐκ τοῦ Γά)

Ὡχος λὰ Νη — Γα

Στίχος: α' ^{χ^N} ^Γ

Με γα λυ νει η ψυ χη μου

τον Κυ ρι ον ^N ^Γ

και η γαλ λι α σε το

πνευ μα μου ^χ ^Γ

ε πι τω Θε ω τω Σω τη ρι

μου

την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ

και εν δο ζο τε ραν α συ γκρι τως των Σε

ρα φιμ ^Π ^Γ ^Π ^Γ

την α δι α φθο ρως ^Δ ^Γ

Θε ον Λο

γον τε κου σαν ^Γ ^Π ^Γ

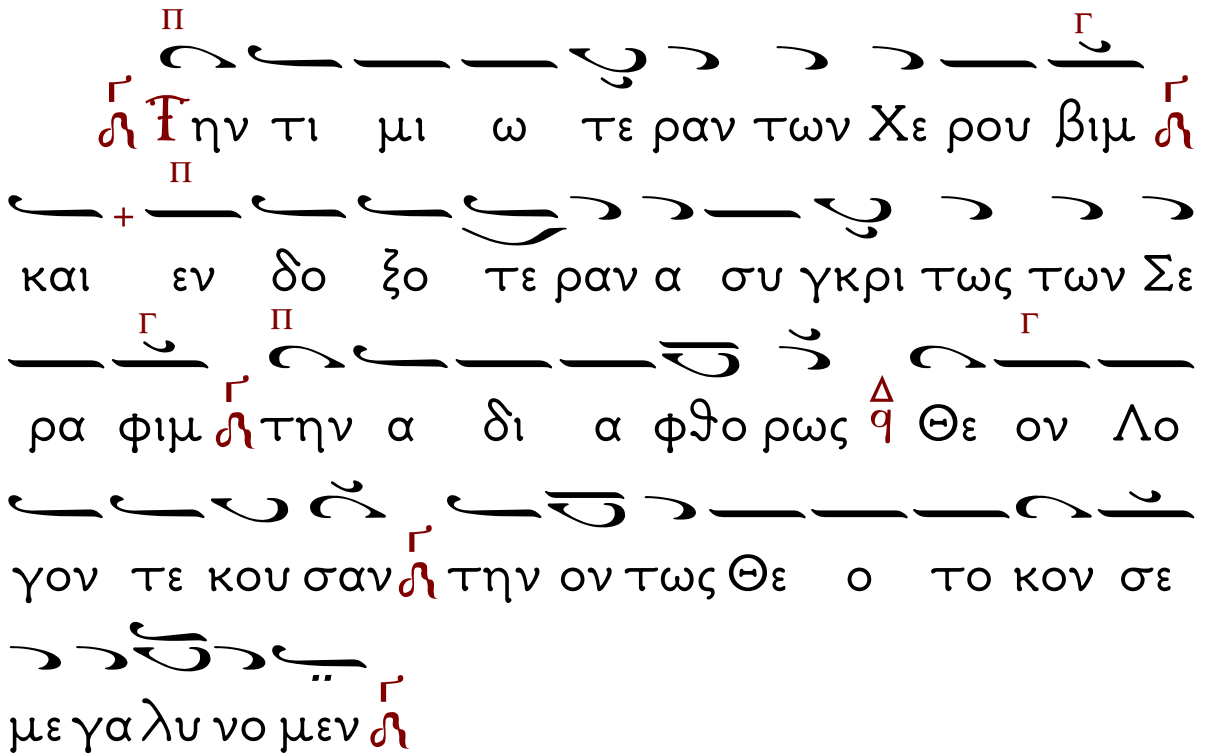
την ον τως Θε ο το κον σε

μεγα λυ νο μεν ^Γ ^Γ

Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι

Στίχος β' ^Γ

Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι

 Π Γ
 Γ Ή ν τι μι ω τε ραν των Χε ρου βι μ Γ
 Π
 + και εν δο ζο τε ραν α συ γκρι τως των Σε
 Γ Π Γ
 ρα φι μ Γ την α δι α φθο ρως Δ Θε ον Λο
 γον τε κου σαν Γ την ον τως Θε ο το κον σε
 με γα λυ νο μεν Γ

Στίχος ε' χ^N Γ
 Γ Η κα θει λε δυ να στας α πο
 θρο νων και υ ψω σε τα πει νους Γ πει νων τας
 ε νε πλη σεν α γα θων Δ και πλου τουν
 τα σε ζα πε στει λε κεν ους Γ

Π Γ
 Γ Ή ν τι μι ω τε ραν των Χε ρου βι μ Γ
 Π
 + και εν δο ζο τε ραν α συ γκρι τως των Σε

Γ Π Γ
 ρα φιμ^Γ α^Π την α δι α φθο ρως^Δ Θε ον Λο
 γον τε κου σαν^Γ α^Π την ον τως Θε ο το κον σε
 μεγαλυ νο μεν^Γ α^Π
 Σπύχος στ' ^Γ α^Π αν τε λα βε το Ισ ρα ηλ
 παι δος αυ του μνη σθη ναι ε λε ους^Ν α^Π κα
 θως ε λα λη σε προς τους πα τε ρας η μων
^Γ α^Π τω Α βρα αμ και τω σπε ρ μα τι αυ
 του ε ως αι ω νος^Γ α^Π
^Γ α^Π την Τι μι ω τε ε ραν των Χε ρου βι μ
 και εν δο ζο τε ε ραν α συ γ κρι τως των Σε
 ρα φιμ^Γ α^Π την α δι α φθο ρως Θε ον Λο

 γον τε κουσαν **Δ** την οντως Θε ο το κον σε

 μεγαλυ νομεν **Δ**

Εἶτα ψάλλεται ἡ θ' ὠδή τοῦ Μηναίου

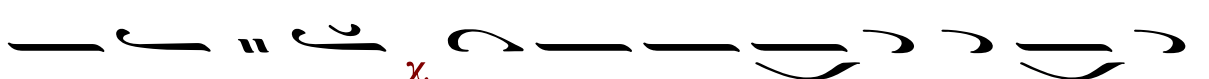
ᾠχος πλ. δ'.

Ὁ Εἰρμός

Κυρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοι Παρθένε Ἄγνη, σὺν Ἀσωμάτοις χορείαις, σὲ μεγαλύνοντες.

ᾠχος λδ — Γα

Δ **Κ**υ ρι ι ως Θε ο το κον **Δ** σε ο μο

 λο γου ου μεν **λδ** οι δι α σου σε σω σμε νοι

 Παρ θε ε νε Α γνη **Δ** συν Α σω μα τοις χο

 ρει αις σε μεγαλυ υ νοον τες **Δ**

ᾠχος λδ — **Δ** **Δ** ζι ον ε στιν ως α λη

ϑως ^Δ9 μα κα ρι ζειν σε την Θε ο το κον ^Δ9 την
 α ει μα κα ριστον και πα να μω μη τον ^Δ9
 και μη τε ρα του Θε ου ημων ^Γα την τι μι
 ω τε ραν των Χε ρου βιμ ^Γα και εν δο ξο
 τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ ^Γα την
 α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν ^Γα
 την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο με ε
 ε εν ^Γα

Ἐξαποστειλάριον
Ἐν Πνεύματι τῷ ἱερῷ

Ὡς εὐχρηστον καὶ τίμιον, τοῦ Δεσπότης σε σκεῦος, Χριστίνα χρηματίσασαν, κατὰ χρέος τιμῶμεν· ὑπῆρξας γὰρ ὡς ἀληθῶς, τῶν Μαρτύρων καύχημα, καὶ τῶν Παρθένων ἡ δόξα, ἰατὴρ τε δαψιλῆς, ἀνεδείχθης πρὸς Θεοῦ, τοῖς βρέφεσι τοῖς νηπίοις.

Θεοτοκίον

Γεραίρουσι τὸν τόκον σου, Ἄσωμάτων αἰ τάξεις· χαρᾶς γὰρ τὰ ἐπίγεια, σὺ πεπλήρωκας μόνη· διὸ σε τὴν πανάμωμον, οἱ πιστοὶ δοξάζομεν, ἐν ὕμνοις δοξολογοῦντες· φῶς γὰρ σὺ τοῖς ἐν σκότει, ἐξανατέλλον ὡς ὄρθρος, ἀνέτειλας τῆς ἡμέρας.

Εἰς τοὺς αἶνους.

Ἦχος ᾠ Πα

^Π ^π ^Β ^Π
 υ ε π α α σα πνο η αι νε σα α τω
^Μ ^Π ^Β
 ω το ον Κυ υ υ υ ρι ι ι ον ^π ^ϑ ^Β ^π ^ϑ ^Β ^π ^ϑ ^Β
 τε τον Κυ ρι ον εκ τω ω ω ω ν ου ρα
^Δ
 νω ω ω ν ^Δ ^ϑ ^Δ ^ϑ ^Δ ^ϑ ^Δ ^ϑ ^Δ ^ϑ ^Δ ^ϑ
 αι νει ει ει τε α α αυ το
^π ^ϑ
 ο ο ον εν τοι οις υ υ υ ψι ι ι ι στοις ^π ^ϑ
 Σοι πρε ε ε ε πει υ υ μνο ος τω Θε ε ω
⁶ ^λ ⁶ ^λ
^Β
⁶ ^λ ^Δ ^ϑ ^Δ ^ϑ ^Δ ^ϑ ^Δ ^ϑ ^Δ ^ϑ
 αι νει ει ει ει τε α αυ τον ^Δ ^ϑ ^Δ ^ϑ ^Δ ^ϑ ^Δ ^ϑ ^Δ ^ϑ ^Δ ^ϑ
^Π ^Β
 τες οι Α αγ γε ε ε λοι α α αυ του ^π ^ϑ ^Β ^π ^ϑ ^Β ^π ^ϑ ^Β
^Μ ^Δ
 νει ει ει ει τε αυ τον ^Δ ^ϑ ^Δ ^ϑ ^Δ ^ϑ ^Δ ^ϑ ^Δ ^ϑ ^Δ ^ϑ
 πασαι αι δυ να

α α μεις α α αυ του ^Δ Σοι πρε ε ε ε πει

^B υ υ μνοος τω ^Θε ε ω ω ⁶ ^λ

στιχ. ^Μ ⁶ ^λ ^Αι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να

στει αις αυ του ⁶ ^λ αι νει τε αυ τον ⁶ ^λ κα τα

το πληθος της με γα λω συνης αυ του ⁶ ^λ

⁶ ^λ ^Δο ζα ζο με εν σου Χρι στε ⁶ ^λ την πολ λην

ευ σπλα γχνι αν ^Δ και την α γα θο τη τα την

εις ημα ας γε νο με νην ⁶ ^λ ο τι και γυ

ναι αι κες κα τη ργη σαν την πλα α νην της ει

δω λο μα νι ας ^Δ δυ να μει του Σταυ ρου ου

σου φι λαν θρω πε ⁶ ^λ τυ ραν νον ουκ ε πτο η θη

σαν τον δολιον κατεπατησαν ι ι σχυ
σαν δε οπισω σου ελθειν εις οσμην μυ
υρου σου εδραμον πρεσβευουσαι υπερ
των ψυχων ημων
Αι νει τε αυ τον εν ηχωσαλπιγ
γος αι νει τε αυ τον εν ψαλτηριω
και κιθαρα
Ο ολβον λιπουσα πατρικον Χρι
στον δε ποθουσαι λικρινωσ δοξαν ευρα το
η Μαρτυς και πλουου τον ουρα νιον και
τη παντευχι απεριπεφραγμα ενη της

⁶λ̣ Γ̣ θ̣αν̣ μα̣ τουρ̣ γη̣ σε̣ Χρι̣ στε̣ του̣ Σταυ̣
 ρου̣ ου̣ σου̣ η̣ δ̣υ̣ να̣ μις̣ ⁶λ̣ ο̣ τι̣ και̣ Χρι̣ στι̣ ι̣
 να̣ η̣ μαρ̣ τυς̣ Δ̣ α̣ θ̣λη̣ τι̣ κον̣ α̣ γω̣ να̣ η̣
 γω̣ νι̣ σα̣ το̣ ⁶λ̣ ο̣ θ̣εν̣ το̣ α̣ σ̣ θ̣ε̣ νες̣ της̣ φυ̣
 σε̣ ως̣ α̣ πορ̣ ρι̣ ψα̣ με̣ νη̣ Δ̣ γεν̣ ναι̣ ως̣ αν̣ τε̣
 στη̣ κα̣ τα̣ α̣ των̣ τυ̣ ραν̣ νων̣ ⁶λ̣ δι̣ ο̣ και̣
 τα̣ βρα̣ βει̣ α̣ της̣ νι̣ ι̣ κης̣ κο̣ μι̣ σα̣ με̣ νη̣
 Δ̣ πρε̣ σ̣ βευ̣ ει̣ υ̣ περ̣ των̣ ψυ̣ χων̣ η̣ μων̣ ⁶λ̣

⁶λ̣ Α̣ ι̣ νει̣ τε̣ αυ̣ τον̣ εν̣ κυμ̣ βα̣ λοις̣ ευ̣ η̣
 χοις̣ ⁶λ̣ αι̣ νει̣ τε̣ αυ̣ τον̣ εν̣ κυμ̣ βα̣ λοις̣ α̣ λα̣
 λα̣ γμου̣ ⁶λ̣ πα̣ σα̣ πνο̣ η̣ αι̣ νε̣ σα̣ α̣ τω̣ τον̣

Κυ ριον

6
λ

6
λ **Γ**ταυ ρον ως ο πλον κρα ται ον Χρι στι

να Μαρ τυς κα τε χου σα χερ σι 6
λ την πιστι νως

φω ω ρα α κα π 9 ελ πι δα θυ ρε ον 6
λ α γα

πην το ζον π 9 των τυ ραν νων τας τι μω ρι ας

ε νι κη σας αν δρει ως 6
λ των δαι μονων τας πα

νου ρ γι ι ας Δ 9 κα τη ρ γη σας εν θε ως 6
λ την

κε φα λην δε τμη θει σα π 9 χο ρευ εις εν Χρι

στω α δι α λει ει πτω σ πρε σβευ ου σα υ

πε ε ρ των ψυ χων η μων 6
λ

36

καὶ παθῶν ἀαηττητον εεεε

δειειειειξεν^π εγκαρτερησασανδαι

κιιιιαιςπικραις^Δ καιαιβασαανοις

δριιμυταααταις^π διπλωστεφει

δισσωςσεεκατεεεεστεεεε

ψε^Δ καιπαρεστηησενεκδεξιωνα

αυτουουωςβασιλισσαανπεποιικιλ

μεεεενην^π ααυτοονδυυσωπηησον

^χ ΠαρθενομααρτυςΧριστωωωωνω

υυυμε^χ τοιςυμνηταιςσουδοθηναιαι

σωτηριαανκαιζωωην^χ καιμεγα

ε ε ε ε λε ο ο ο ος ᾠ

ᾠχος λή Πα

κ Δ κ Δ κ
κ και νυν και αι ει υ και εις τους αι ω

κ
νας των αι ωνων α μην ᾠ

Σταυροθεοτοκίον

ᾠχος πλ. α'

Χαίροις ἀσκητικῶν

λύτρον ὑπὲρ ἡμῶν καὶ τιμὴν, τὸ πανυπέριμον καὶ ἄχραντον αἷμά σου, Χριστέ μου, ὁ πάντας θέλων, τῆς σωτηρίας τυχεῖν, κατεδέξω δοῦναι ἀναμάρτητε. Διόπερ ὀρώσά σε, προσηλωμένον ἢ Μήτηρ σου, ὀδυρομένη, παρειᾶς κατεξαίνετο· Τέκνον, λέγουσα, ὁ ἀμνὸς ὁ πανάμωμος, κόσμον ὁ θέλων ρύσασθαι, τιμίῳ σου αἵματι, ἐξ ὀφθαλμῶν μου πῶς ἔδυσ, Σῶτερ ὁ ἄδυτος ἥλιος; ὁ πᾶσι παρέχων, φωτισμὸν καὶ τὴν εἰρήνην, καὶ μέγα ἔλεος.

ΑΙΝΟΙ

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΗ' (148)

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτόν, πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.

Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα, καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἔρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ τῆς γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.

Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει κέρασ λαοῦ αὐτοῦ.

Ἦμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῶ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΘ΄ (149)

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καινόν, ἢ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ Ὁσίων.

Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιᾶσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.

Ἀινεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ , ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.

Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει πραιεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιᾶσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Ἀὶ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς.

Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον, δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΝ΄ (150)

Ἀινεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Ἀινεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Ἀινεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Ἀινεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ .

Ἀινεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλλαλαγμοῦ, Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Ὁ προεστώς:

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης χῦμα τό:

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ἦμνοῦμεν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογῆσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα. Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς. ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῆ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαὶν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ Κύριε.

Ότι Θεός ἐλέους, οἰκτιρμῶν, καὶ φιλανθρωπίας ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ό χορός: Ἀμήν.

Ό Ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ό χορός: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

ό διάκονος: Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ό χορός: **Σ**οί, Κύριε.

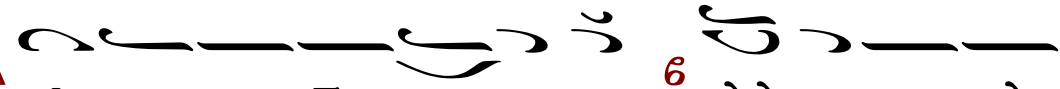

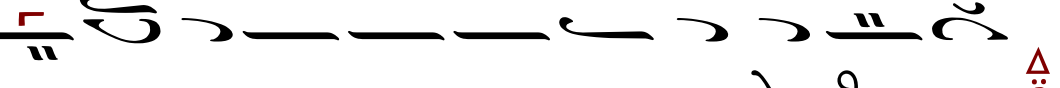
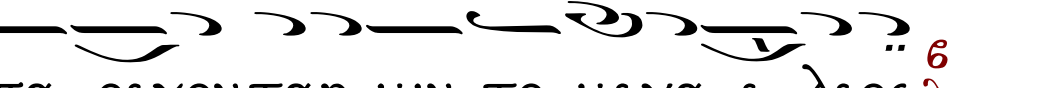
Ό Ἱερεύς: Τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας.....

Ό Ἱερεύς: **Σ**ὸν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐλεεῖν καὶ σῶζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ό χορός: Ἀμήν.

Καὶ ἀρχόμεθα ψάλλειν τὰ Ἀπόστιχα τῶν Αἰνῶν. Σταυρώσιμα

Τεῖχος ἡμῖν γένοιτο ὁ Σταυρός σου, Ἰησοῦ Σωτῆρ ἡμῶν· ἄλλην γὰρ ἐλπίδα οἱ πιστοὶ οὐκ ἔχομεν, εἰμὴ σὲ τὸν ἐν αὐτῷ σαρκὶ προσηλωθέντα, καὶ παρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

^Γ₆ ^Β
Τειχος η μιν γε ε νοι το ο σταυ ρος
^Δ₆ ⁶
σου ^Δ₆ Ι η σου Σω τη ρη μων ⁶ ⁶
πι ι δα οι πι στοι ουκ ε χο ο μεν ^π₉ ει
^Γ₆ ⁶
μη η σε τον εν αυ τω προ ση λω θεν τα ^Δ₆

και πα ρε χον τα η μιν το με γα ε λε ος ⁶₆

Στίχ. α΄. Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωῖ τοῦ ἐλέους σου, Κύριε, καὶ ἠγαλλιασάμεθα καὶ ἠυφράνθημεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν. Εὐφρανθήμεν, ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς, ἐτῶν, ὧν εἶδομεν κακά, καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὁδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Ἐδωκας σημείωσιν, τοῖς φοβουμένοις σε Κύριε, τὸν Σταυρόν σου τὸν τίμιον, ἐν ᾧ ἐθριάμβευσας, τὰς ἀρχὰς τοῦ σκότους, καὶ τὰς ἐξουσίας, καὶ ἐπανήγαγες ἡμᾶς, εἰς τὴν ἀρχαίαν μακαριότητα· διό σου τὴν φιλόανθρωπον, οἰκονομίαν δοξάζομεν, Ἰησοῦ Παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μαρτυρικὸν

Στίχ. β΄. Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Πῶς ὑμῶν θαυμάσωμεν, τοὺς ἀγῶνας ἅγιοι Μάρτυρες; ὅτι σῶμα θνητὸν περικείμενοι, τοὺς ἀσωμάτους ἐχθροὺς ἐτροπώσασθε; οὐκ ἐφόβησαν ὑμᾶς τῶν τυράννων αἱ ἀπειλαί, οὐ κατέπτηξαν ὑμᾶς τῶν βασάνων αἱ προσβολαί, ὄντως ἀξίως παρὰ Χριστοῦ ἐδοξάσθητε, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν αἰτεῖσθε τὸ μέγα ἔλεος.

Ὡς ὑμῶν θαυμάσωμεν τοὺς ἀγῶνας ἅγιοι Μάρτυρες ὅτι σῶμα θνητὸν περικείμενοι τοὺς ἀσωμάτους ἐχθροὺς ἐτροπώσασθε οὐκ ἐφόβησαν ὑμᾶς τῶν τυράννων αἱ ἀπειλαί οὐ κατέπτηξαν ὑμᾶς τῶν βασάνων αἱ προσβολαί ὄντως ἀξίως παρὰ Χριστοῦ ἐδοξάσθητε καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν αἰτεῖσθε τὸ μέγα ἔλεος

τον πε ρι κει με ε νοι ^π τους α σω μα τους εχ
θρους ε τρο πω σα σθε ουκ ε φο βη σαν υ
μας των τυ ραν νων αι α πει λαι ^ϙ ου κα τε
πτη ζαν υ μας των βα σα α νων αι προ σβο
λαι ^ϙ ον τως α ζι ι ως πα ρα Χρι στου ου ε δο
ξα σθη τε ^Δ και ταις ψυ χαις η μων αι τει σθη το
με γα ε λε ος ⁶ λ

Δοξαστικὸν Ἦχος α'

Ἦχος 4/8 Πα

^πχ ^πε ε ε ^πΔ ο ο ο ζα Πα τρι ι και αι αι
 Υι υι ω ω και Α α γι ι ι ω ω Πνε ε
 ε ε ευ μα α α τι
^πΜε τα των α νω τα γ μα α α των συ νη
 ρι θ μη η θη ης ε ε εν δο ο ο ο ζε
 κο σμο ον λι ι που ου σα και τον Χρι στον πο θη
 σα α σα Χρι στι να α πα νε ε ε ευ φη η η
 η με αι του σα η μιν το με ε γα ε ε ε ε
 λε ε ε ε ος

Ⲡ

Ⲁ

Ⲁ

Ⲁ

Ⲁ

Ⲁ

Ⲁ

Ⲁ

Ⲁ

Ⲁ

Ⲁ

Ⲁ

Ⲁ

Ⲁ

Ⲁ

Ⲁ

Ⲁ

Ⲁ

Ⲁ

Ⲁ

Ⲁ

Ⲁ

Ⲁ

Ⲁ

Ⲁ

Ⲁ

Ⲁⲓⲛⲛⲕⲁⲓ Ⲁⲓ ⲕⲁⲓⲓⲥⲧⲟⲥ Ⲁⲓ ⲱⲛⲁⲥⲧⲱⲛ

Ⲁⲓ ⲱⲛⲱⲛ Ⲁⲓ ⲙⲏⲛ

Ⲁⲓ ⲱⲛⲱⲛ Ⲁⲓ ⲙⲏⲛ

Ⲁ

Σταυροθεοτοκίον

Ἦχος α΄

Πανεύφημοι Μάρτυρες

Ῥομφαία διῆλθεν, ὦ Υἱέ, ἡ Παρθένος ἔλεγεν, ἐπὶ τοῦ ξύλου ὡς ἔβλεψε, Χριστὸν κρεμάμενον, τὴν ἐμὴν καρδίαν, καὶ σπαράττει Δέσποτα, ὡς πάλαι Συμεὼν μοι προέφησεν. Ἄλλὰ ἀνάστηθι, καὶ συνδόξασον ἀθάνατε, τὴν Μητέρα, καὶ δούλην σου δέομαι.

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε, τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Ἀναγνώστης: Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ γ')

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἱερεὺς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Ἀπολυτίκιον Ὑψος δ'

Ὑψος δ' Δι

^χ
^Δ Ἡ α μναςσου Ι η σου κραζειμε γα
λη τη φω νη ⁶ σε νυμ φι ε μου πο θω και
σε ζη του σα α θλω ^Δ και συ σταυ ρου μαι
και συν θα πτο μαι τω βα πτι σμω ω σου ⁶ και
πα σχω δι α σε ως βα σι λευ σω συν σοι ^Δ
και θνη σκω υ περ σου ι να και ζη σω εν σοι ⁶
αλλως θυ σι αν α μω μον προσ δε ε χου
την με τα πο θου τυ θει σαν σοι ⁶ αυ της πρε
σβει αις ως ε λε η μων ^{ζ'} σω σον τας ψυ
χας η μω ω ν ⁶ Δόξα... τὸ αὐτὸ

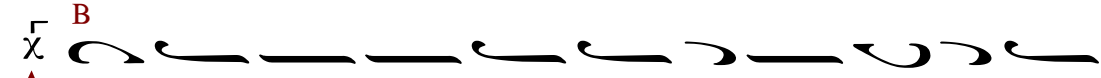
Καὶ νῦν...

Τῆ Τετάρτῃ πρωΐ

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος δ'.

Ὁ ἐ μεγαλύνομεν Θεοτόκε, βοῶντες· Σὺ εἶ ἡ βάτος, ἐν ἧ ἀφλέκτως Μωσῆς, κατείδεν ὡς φλόγα, τὸ πῦρ τῆς Θεότητος.

Ἦχος Δ̣ Δι̣

^χ ^B

^Δ **Ὁ** ε με γα λυ νο μεν Θε ο το κε βο

^Γ

 ω ω ω ν τες ^δ συ ει το Ο ρος εξ ου αρ

^Γ

 ρη τως ε τμη θη λι ι θος και πυ λας του Α

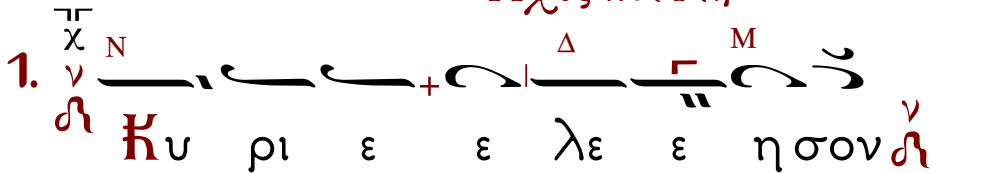
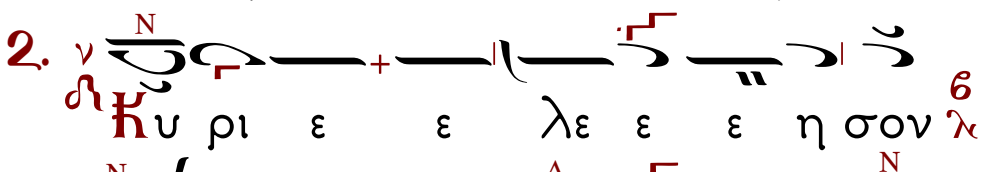
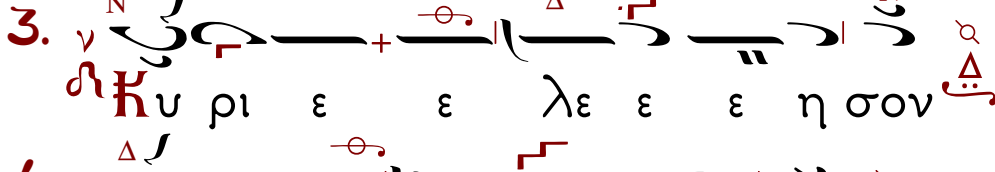
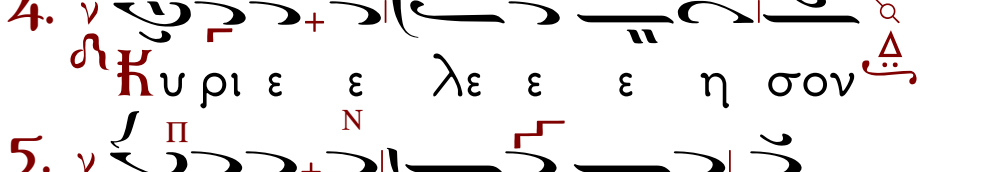
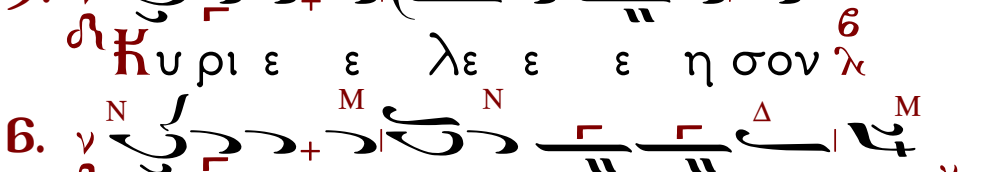
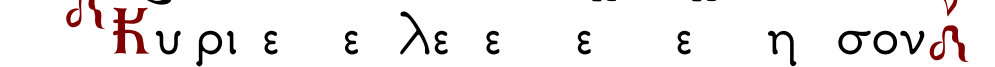
^Γ

 δου συ νε τρι ψε ε εν ^Δ

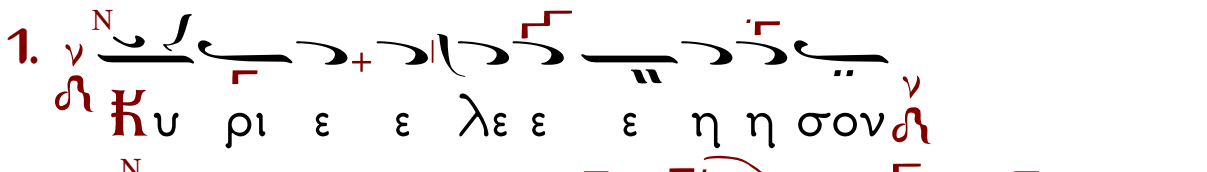
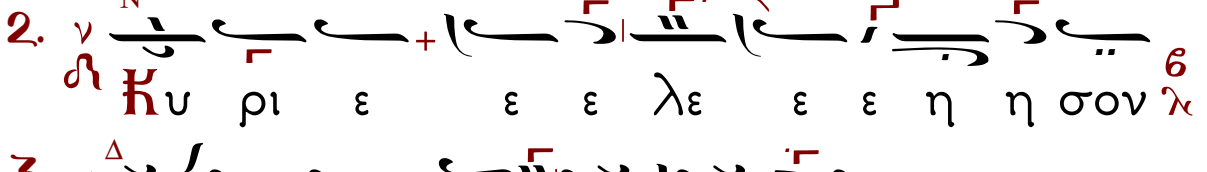
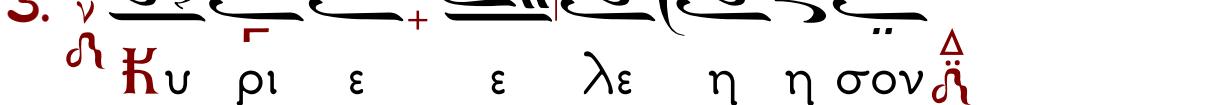
Εἰς τὴν Θείαν Λειτουργίαν

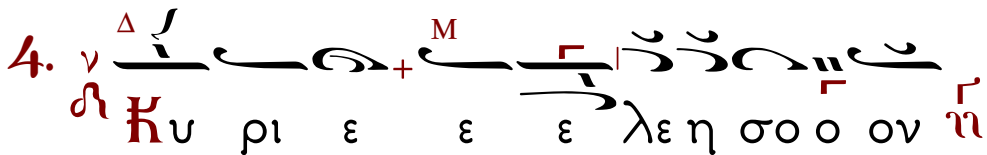

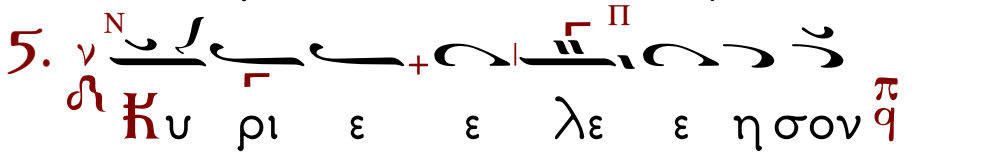

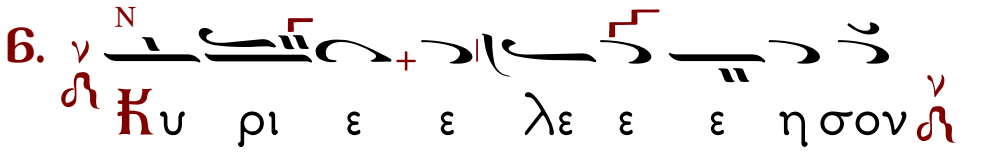

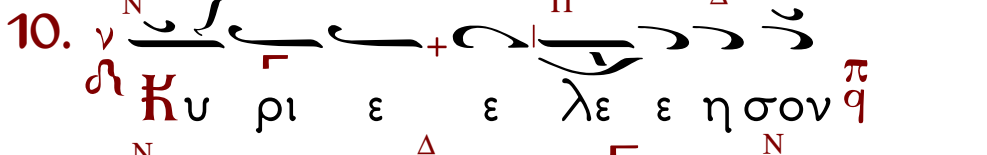
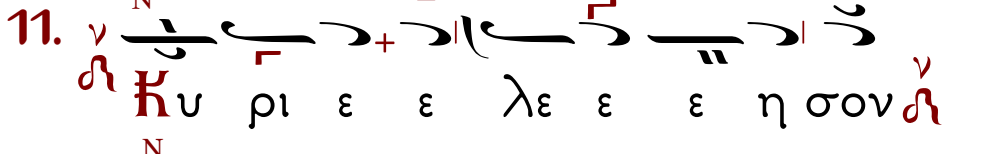

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ

Ἦχος πλδ Νη

1. **Κυριε ελεεησον**
2. **Κυριε ελεεησον**
3. **Κυριε ελεεησον**
4. **Κυριε ελεεησον**
5. **Κυριε ελεεησον**
6. **Κυριε ελεεησον**

ΕΤΕΡΑ

1. **Κυριε ελεεηησον**
2. **Κυριε εελεεηησον**
3. **Κυριε ελεηησον**

4.
 Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ο ν
5.
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον
6.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
7.
 Κυ ρι ε ε λε η σον
8.
 Κυ ρι ε ε λε η σον
9.
 Κυ ρι ε ε λε η σον
10.
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον
11.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
12.
 Οι Κυ ρι ε

Ἀντίφωνο Α΄

Ἦχος Δι

Ἰ̄χ̄
Δῑ μ̄η η̄ν Δῑ

Σπχ. α' Ἰ̄χ̄
Δῑ Ἄ γα θον το ε ζο μο λο

γει σθαι τω Κυ ρι ω Δῑ και ψα λλειν τω ο
νο μα τι σου Υ ψιστε Δῑ

Ἰ̄χ̄
Δῑ Φ αις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σω σον η μας Δῑ

Σπχ. β' Ἰ̄χ̄
Δῑ Φ ου α να γ γε λειν τω πρω ι

το ε λε ος σου Δῑ και την α λη θει αν
σου κα τα νυκτα Δῑ

Ἰ̄χ̄
Δῑ Φ αις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σωσονημας

Σπχ. γ' **Ο** τι ευ φρα νας με Κυ ρι ε

εν τοις ποι η μα σι σου και εν τοις ερ
γοις των χει ρων σου α γαλ λι α σομαι

Γαις πρε σβει αις της Θε ο τοκου Σω

τερ σωσονημας

Σπχ. δ' **Ο** τι ευ θυς Κυ ρι ος ο Θε

ος η μων και ουκ ε στιν α δι κι α
εν αυ τω

Γαις πρε σβει αις της Θε ο τοκου Σω

τερ σωσονημας

Δόξα Πατρι...Καὶ νῦν...

Το τελευταίον. $\bar{\chi}$
 Δ Γαις πρε σβει αις της Θε ο

το οκου ζ' Σω τερ σωσον η μα α ας Δ

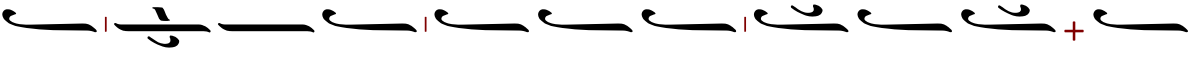
Ἀντίφωνο Β'

Ἦχος Θ Δι

Δ
 Δ Ἄ μη ην Δ

Σπχ. α' $\bar{\chi}$ Γ
 Δ Ο Κυ ρι ος ε βα σι λευ

σεν ευ πρε πει αν ε νε δυ σα το Δ ε

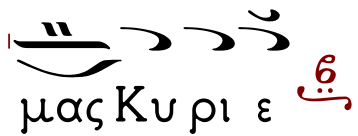

νε δυ σα το Κυ ρι ος δυ να μιν και

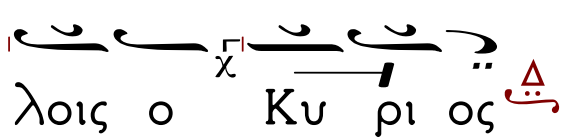

πε ρι ε ζω σα το Δ

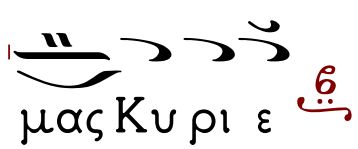
$\bar{\chi}$ Δ
 Δ Πρε σβει αις των α γι ων σου Δ σωσον η

μας Κυ ρι ε ϵ

Σπχ. β' ^Γ **Κ**αι γαρ ε στε ρε ω σε την
 οι ου με νην η τις ου σα λευ θη σε
 ται

 Πρε σβει αις των α γι ων σου **σ**ω σον η
 μας Κυ ρι ε

Σπχ. γ' ^Γ **Θ**αυ μα στοι οι με τε ω ρι
 σμοι της θα λασσης **θ**αυ μα στος εν υ ψη
 λοις ο Κυ ρι ος

 Πρε σβει αις των α γι ων σου **σ**ω σον η
 μας Κυ ρι ε

Σπχ. δ' ^Γ **Τ**α μαρ τυ ρι α σου ε πι

στω θησαν σφοδρα ^Δτω οι κω σου πρεπει
α γι α σμα Κυ ρι ε εις μα κρο τη
τα ημερων ^Δ

^ΔΠρεσβειαις των α γιων σου ^Δσωσον η
μας Κυ ρι ε ⁶

^ΔΔοξα Πατρι και Υι ω και Α γι
ω Πνευμα τι ^Δ

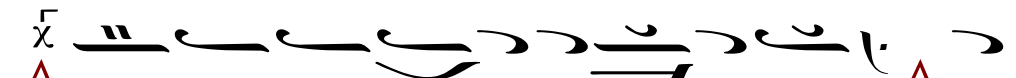

^Δκαι νυν και αι καιεις τους αι ω νας
των αι αι ω νων Α μην ^Δ

^ΔΟ ^Mμο νο γε νης Υι ος και Λο γος
του Θε ου ^Δα θανατος υπα α α αρχων

και κα τα δε ζα με νος δι α την η
με τε ραν σω τη ρι ι αν σα ρ κω θη
ναι εκ της Α γι ας Θε ο το κου και α
ει πα ρ θε νου Μα ρι ας α τρε ε πτω σ ε
αν θρω πη σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε
ος θα να α τω θα να τον πα τη σας ει
εις ων της Α γι ας Τρι α δος συν δο ζα
λο ο με νος τω Πα τρι και τω Α γι ω Πνευ
μα τι σω σον η μα α ας

Ἀντίφωνο Γ'
Ἦχος Δι

Σπχ. α' ^Γ
^Δ Δευ τε α γαλ λι α σω με θα

τω Κυ ρι ω ^Δ α λα λα ζω μεν τω Θε ω

τω Σω τη ρι ημων ^Δ

^Γ
^Δ Γω σον η μα ας Υι ε Θε ου ^Δ ο

εν Α γι οις θαυ μα στος ^Δ ψαλ λον τας Σοι

αλ λη λου ι α ^Δ

Σπχ. β' ^Γ
^Δ Προ φθα σω μεν το προ σω πον αυ

του εν ε ζο μο λο γη σει ^Δ και εν ψαλ

μοις α λα λα ζω μεν αυ τω ^Δ

^Γ
^Δ Γω σον η μα ας Υι ε Θε ου ^Δ ο

εν Α γι οισ θ αυ μα στος ψα λ λον τας Σοι

α λ λη λου ι α

Σπχ. γ' ^χ **Ο** τι Θε ος με γας Κυ ρι ος

και βα σι λευς με γας ε πι πα σαν την

γην

Ω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν

Α γι οισ θ αυ μα στος ψα λ λον τας Σοι α λ λη

λου ι α α α α

Εἰσοδικό

Δευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε σω
μεν Χριστω **Γ**ω στον η μα ας Υι ε Θε ου
ο εν Α γι οισ θ αυ μα στος ψα λ λ ο ν τ ας
Σ ο ι α λ λ η λ ο υ ι α **Α**
Ἀπολυτίκιον

Ἀπολυτίκιον ᾠχος δ'

ᾠχος δ' Δι

^χ
^Δ Ἡ α μναςσου Ι η σου κραζειμε γα
λη τη φω νη ⁶ σε νυμ φι ε μου πο θω και
σε ζη του σα α θλω ^Δ και συ σταυ ρου μαι
και συν θα πτο μαι τω βα πτι σμω ω σου ⁶ και
πα σχω δι α σε ως βα σι λευ σω συν σοι ^Δ
και θνη σκω υ περ σου ι να και ζη σω εν σοι ⁶
αλλως θυ σι αν α μω μον προσ δε ε χου
την με τα πο θου τυ θει σαν σοι ⁶ αυ της πρε
σβει αις ως ε λε η μων ^{ζ'} σω σον τας ψυ
χας η μω ω νων ⁶

Τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ

Κοντάκιον

Τῆς Τετάρτης τοῦ Σταυροῦ

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῆς ἐπωνύμῳ σου καινῆς πολιτείας, τοὺς οἰκτιρομῶς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός, εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Κοντάκιον τοῦ Σταυροῦ.

Ἦχος Δι

Ἦχος Δι
^Μ ^Δ
 Ὁ υ ψω θει εις ε εν τω Σταυ ρω εκουσι
 ως τη ε πω νυ υ μω ω σου και νη πο λι τει
 α τους οικ τι ρ μους σου δω ρη σε Χρι στε ο
 Θε ος ευ φρα νον εν τη δυ να μει σου
 τους πι στους Βα σι λεις η μων νι κας χο ρη
 γων αυ τοις κα τα των πο λε μι ων την συμ

μα χι αν ε χοι εν τηνσην οπλονει ρη
η νης α ητ τη τον τρο ο παι ο ο
ον

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΤΕΤΑΡΤΗ ΣΤ', ΕΒΔΟΜΑΙΔΟΣ

Προκείμενον. Ἦχος γ΄

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρί μου.

Στίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ.

Πρὸς Κορινθίους Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα **2:9-16;3:1-9**

Ἄδελφοί, ἃ ὀφθαλμὸς οὐκ εἶδεν καὶ οὖς οὐκ ἤκουσεν καὶ ἐπὶ καρδίαν ἀνθρώπου οὐκ ἀνέβη, ἃ ἠτοίμασεν ὁ Θεὸς τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν. Ἡμῖν δὲ ἀπεκάλυψεν ὁ Θεὸς διὰ τοῦ πνεύματος· τὸ γὰρ πνεῦμα πάντα ἐρευνᾷ, καὶ τὰ βάθη τοῦ Θεοῦ. Τίς γὰρ οἶδεν ἀνθρώπων τὰ τοῦ ἀνθρώπου εἰ μὴ τὸ πνεῦμα τοῦ ἀνθρώπου τὸ ἐν αὐτῷ; οὕτως καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ οὐδεὶς ἔγνωκεν εἰ μὴ τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ. Ἡμεῖς δὲ οὐ τὸ πνεῦμα τοῦ κόσμου ἐλάβομεν ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τὸ ἐκ τοῦ Θεοῦ, ἵνα εἰδῶμεν τὰ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ χαρισθέντα ἡμῖν· ἃ καὶ λαλοῦμεν οὐκ ἐν διδακτοῖς ἀνθρωπίνης σοφίας λόγοις ἀλλ' ἐν διδακτοῖς Πνεύματος ἁγίου, πνευματικοῖς

πνευματικὰ συγκρίνοντες. Ψυχικὸς δὲ ἄνθρωπος οὐ δέχεται τὰ τοῦ πνεύματος τοῦ Θεοῦ· μωρία γὰρ αὐτῷ ἐστίν, καὶ οὐ δύναται γνῶναι, ὅτι πνευματικῶς ἀνακρίνεται· ὁ δὲ πνευματικὸς ἀνακρίνει μὲν πάντα, αὐτὸς δὲ ὑπ' οὐδενὸς ἀνακρίνεται. Τίς γὰρ ἔγνω νοῦν Κυρίου, ὃς συμβιβάσει αὐτόν; ἡμεῖς δὲ νοῦν Χριστοῦ ἔχομεν. Καὶ γὰρ, ἀδελφοί, οὐκ ἠδυνήθην λαλῆσαι ὑμῖν ὡς πνευματικοῖς ἀλλ' ὡς σαρκεῖς, ὡς νηπίοις ἐν Χριστῷ. Γάλα ὑμᾶς ἐπότισα, οὐ βρῶμα· οὐπω γὰρ ἠδύνασθε· ἀλλ' οὔτε ἔτι νῦν δύνασθε· ἔτι γὰρ σαρκικοί ἐστε. ὅπου γὰρ ἐν ὑμῖν ζῆλος καὶ ἔρις καὶ διχοστασίαι, οὐχὶ σαρκικοί ἐστε καὶ κατὰ ἄνθρωπον περιπατεῖτε; ὅταν γὰρ λέγη τις, Ἐγὼ μὲν εἶμι Παύλου, ἕτερος δέ, Ἐγὼ Ἀπολλῶ, οὐκ ἄνθρωποί ἐστε; τί οὖν ἐστὶν Ἀπολλῶς; τί δὲ ἐστὶν Παῦλος; ἀλλ' ἢ διάκονοι δι' ὧν ἐπιστεύσατε, καὶ ἐκάστῳ ὡς ὁ Κύριος ἔδωκεν; Ἐγὼ ἐφύτευσα, Ἀπολλῶς ἐπότισεν, ἀλλ' ὁ Θεὸς ἠύξανεν· ὥστε οὔτε ὁ φυτεύων ἐστὶ τι οὔτε ὁ ποτίζων, ἀλλ' ὁ αὐξάνων Θεός. Ὁ φυτεύων δὲ καὶ ὁ ποτίζων ἐν εἰσιν, ἕκαστος δὲ τὸν ἴδιον μισθὸν λήφεται κατὰ τὸν ἴδιον κόπον.

Ἀλληλούϊα Ἦχος πλ. δ'

Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Στίχ. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυΐδ ἀλήθειαν
καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν.

Ἦχος π̣η Πα̣

κ̣ Π
π̣ ρ̣
Κυ ρι ε ε λε η σον π̣

π̣ ρ̣
Κυ ρι ε ε ε λε η σον π̣

π̣ ρ̣
Κυ ρι ε ε ε λε η σον π̣

π̣ ρ̣
Κοι Κυ ρι ε π̣

π̣ ρ̣
Ἄ μη η η η η ην ρ̣

κ̣ ρ̣
ῥ̣ και τω πνευματι ι ι ι ι σϷ π̣

π̣ ρ̣
Κοι οι οι οι οι Κυ ρι ε π̣ Ἐτερον.

π̣ ρ̣
Κοι Κυ ρι ε π̣ ε ε ε ε ε π̣

π̣ ρ̣
Ἄ α α μην π̣

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου,
ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου,
γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.

Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον
δός ἡμῖν σήμερον,

καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν,

ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,

καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,

ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ΕΙΣ ΑΓΙΟΣ

Ἦχος λ̣η̣ Πα Ἐναρμόνιος

$\overset{\pi}{\chi}$ $\overset{\Pi}{\text{—}}$ $\overset{\rho}{\text{—}}$ $\overset{\rho}{\text{—}}$ + $\overset{\rho}{\text{—}}$ $\overset{\rho}{\text{—}}$ $\overset{\rho}{\text{—}}$ $\overset{\rho}{\text{—}}$ $\overset{\rho}{\text{—}}$ $\overset{\rho}{\text{—}}$ + $\overset{\rho}{\text{—}}$ $\overset{\rho}{\text{—}}$ $\overset{\rho}{\text{—}}$

δ Θ ι ει εις Α γι ος δ ει ει εις Κυ υ

ρ ι ι ος ρ Ι η σους Χριστος χ εις δο ζαν Θε

ρ ρ ρ ρ ρ

ου Πατρος α μην π δ

Ἦχος Γ'τος
λ

 λ 6 Γ1 εἰ εἰ εἰ εἰ εἰς Α α α α

 γι ι ι ος λ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰς

 Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ος λ Ι η σους

 Χριστος εἰς δο ο ο ζαν Θεου Πατρος

 Α α μην λ

Χριστέ το φῶς τό ἀληθινόν.

Ἦχος λ̣η̣ Πα̣

^πχ̣ ^π Χ̣ρι στε ε το φως το α λη θι νον ^χη̣ το
 φω τι ζον και α γι α α α α α α ζο
 ον παν τα α αν θρω πον ερ χο ο ο με
 νον ει εις το ον κο ο ο ο ο ο ο ο ο
 σμον ^πη̣ ση μει ω θη η τω ω ε εφ' η η
 μα ας ^χη̣ το φω ω ως του ου προ ο σω ω ω
 που ου ου ου σου ^χη̣ ι να εν αυ τω ο ψω
 ω με ε θα φως το ο α προ ο ο ο
 ο σι ι ι τον ^πη̣ και κα τε ευ θυ υ υ υ
 νο ον ^Δη̣ τα δι α βη η μα τα α η

μω ω ων ^Δ προς ερ γα σι ι ι αν τω ω
ω ων ε εν το ο ο λω ω ων σου ^π ^ρ πρε
^κ σβει ει αις της πα να χρα αν του ου ου σου
ου Μη η ητρος ^χ ^ρ και πα αν τωων σου ου
των Α γι ω ω ωνα μην ^Δ

Κοινωνικόν

Ἦχος 1/4 Πα

^λ ^π₉ Π ο τ η ρ ι ι ο ν σ ω τ η ρ ι ι ο υ ο υ λ η
 η ψ ο ο ο μ α ι ^π₉ και τ ο ο ν ο μ α
 α Κυ υ ρ ι ι ο υ ^π₉ ε πι κα λε ε ε
 σο ο ο ο μ α ι ^π₉ Α λ λ η λ ο υ ο υ ο υ ι ι ι
 ι α α α α ^π₉

Σπύχος. ^π₉ Ε πι σ τ ε υ σα δι ο ε λα α
 λ η σα ^Δ₉ ε γ ω δε ε τα π ει ν ω θ η ν σ φ ο δ ρ α ^π₉

^π₉ Π ο τ η ρ ι ι ο ν σ ω τ η ρ ι ι ο υ ο υ λ η
 η ψ ο ο ο μ α ι ^π₉ και τ ο ο ν ο μ α
 α Κυ υ ρ ι ι ο υ ^π₉ ε πι κα λε ε ε

α πο δω ω σω ^Δ ε ναν τι ον παν το ος

του λα ου αυτου ^π

^π Π ο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη

η ψο ο ο μαι ^π και το ο νο μα

α Κυ υ ρι ι ου ^π ε πι κα λε ε ε

σο ο ο ο μαι ^π Αλ λη λου ου ου ι ι ι

ι α α α α ^π

Στίχος.

^π Ω Κυ ρι ε ε γω δου λος σος ^π ε

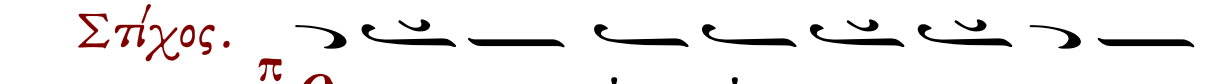

γω ω δου ου λος σος και υι ο ος της παι δι

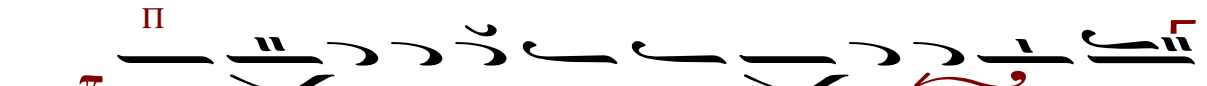

σκη ης σου ^π δι ερ ρη ζας τους δε σμους μου ^π

^π Π ο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη

 η ψο ο ο μαι ^π και το ο νο μα

 α Κυ υ ρι ι ου ^η ε πι κα λε ε ε

 σο ο ο ο μαι ^π Αλ λη λου ου ου ι ι ι

 ι α α α α ^π

Στίχος.

^π **Ε** πι στρε ψον ψυ χη μου εις την

 α να παυ σιν σου ^π ο τι Κυ ρι ος ευ ηρ

 γε τη σε σε ^π

^π **Π** ο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη

 η ψο ο ο μαι ^π και το ο νο μα

 α Κυ υ ρι ι ου ^η ε πι κα λε ε ε

 σο ο ο ο μαι ^π Αλ λη λου ου ου ι ι ι

ι α α α α ^πϑ

Στίχος.

^πϑ Θ λε η μων ο Κυ ρι ος και

δι και ος ^πϑ και ο Θε ος η μων ε λε

ει ^πϑ

^πϑ Π ο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη

η ψο ο ο μαι ^πϑ και το ο νο μα

α Κυ υ ρι ι ου ^πϑ ε πι κα λε ε ε

σο ο ο ο μαι ^πϑ Αλ λη λου ου ου ι ι ι

ι α α α α ^πϑ

Στίχος.

^πϑ Θ υ α ρε στη σω ε νω πι ον Κυ

ρι ου ^πϑ εν χω ρα ζωων των ^πϑ

^Π
^π **Π**ο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη
 η ψο ο ο μαι ^π και το ο νο μα
 α Κυ υ ρι ι ου ^π ε πι κα λε ε ε
 σο ο ο ο μαι ^π Αλ λη λου ου ου ι ι ι
 ι α α α α ^π

Στίχος.

^π **Θ**οι θυ σω ^π θυ σι ι ι αν αι νε
 σε ως ^π και εν ο νο μα τι Κυ ρι ου ε πι κα
 λε σο μαι ^π

^Π
^π **Π**ο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη
 η ψο ο ο μαι ^π και το ο νο μα
 α Κυ υ ρι ι ου ^π ε πι κα λε ε ε

σο ο ο ο ο μαι ^πϩ Αλ λη λου ου ου ι ι ι
 ι α α α α ^πϩ

Στίχος.

^πϩ Γας ευ χας μου τω Κυ ρι ω α
 πο δω σω ^πϩ ε ναν τι ον παντος του λα ου
 αυ του ^πϩ εν αυ λαις οικου Κυ ρι ου ^πϩ εν
 με ε σω σου Ι ε ρου σα λημ ^πϩ

Π

^πϩ Πο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη
 η ψο ο ο μαι ^πϩ και το ο νο μα
 α Κυ υ ρι ι ου ^ϛ ε πι κα λε ε ε
 σο ο ο ο ο μαι ^πϩ Αλ λη λου ου ου ι ι ι
 ι α α α α ^πϩ

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν

Ἦχος Δι

^Γχ̣ Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν εἰ
 βομεν Πνεύμα ἐπουράνιον εὐρομεν
 πιστὴν ἀληθῆ ἀδιαιρέτην Τρι
 ἄδα προσκυνοῦσάντες αὐτὴ γάρ
 ἡ ἡμᾶς ἐσωσεν εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ

Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ...

Ἦχος Δι Ἄμην ἀμην ἀμην εἰς ἀ
 φεσὶν ἀμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν αἰ
 ωνίων

Πληρωθῆτω τὸ στόμα ἡμῶν

αι νε σε ως σου Κυ ρι ε ⁶ ο πως υ μνη
σω μεν την δο ο ζαν σου ^Δ ο τι η ζι ω
σας η μας ^Δ των α γι ων σου με τα σχειν
μυστη ρι ι ι ι ων ⁶ τη ρη σον η μας
εν τω σω α γι α σμω ^Δ ο λην την η
με ραν με λε ταν την δι και ο συ νην σου ⁶
Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη
λου ου ι α α α ^Δ

Π Ζ Π
πα ακουσον π των πα ρα α κα λου ουν των σε
Ζ Μ
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

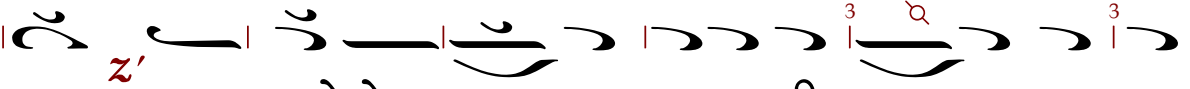
ι αν ουκ ε χω πλη ην σου Δε ε σποι να
του κο ο ο σμου ελ πικ και προ στα σι ι α
των πιστων η μη μου πα ρι ι δης την δε
ε η σι ι ιν το ο συμ φε ε ρον ποι η η σον

Μεταβολή τῶν θλιβομένων

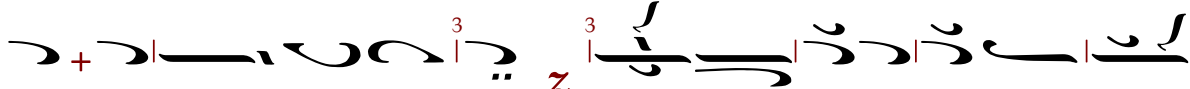
Ἦχος Βαρύς ☩ Ζω

 Με τα βο λη των θλι ι βο με ε

 νων λα παλλα γη των α σθε νου ου ουν τω

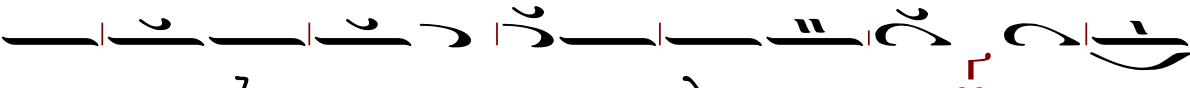
 ων υ πα αρχουσα Θε ο το ο κε Παρ θε

 ε νε σω ζε πο ο λιν και λα ον των

 πο λε μου με ενων η η ει ρη νη των

 χει μα ζο μενων η γα λη η νη η μο

 ο νη προ στα σι α τω ων πι στω ω ω ω

 ω ω ων

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἰεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἁγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.